

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.594/2011/6.szám

A Kúria dr. Markovics Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Lejtényi Péter jogtanácsos által képviselt alperes ellen környezetvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Zala Megyei Bíróság 2011. május 19. napján kelt 7.K.21.873/2010/20. számú ítélete ellen a felperes által 21. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Megyei Bíróság 7.K.21.873/2010/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 16.000 (tizenhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A elsőfokú hatóság) megismételt eljárásban panaszbejelentés alapján 2009. július 27. napján helyszíni ellenőrzést tartott a helyrajzi számú ingatlanon. Megállapította, hogy az ingatlanon 600 tonna építési, bontási hulladékot és 0,5 tonna kommunális hulladékot helyeztek el. Az elsőfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § /6/ bekezdése alapján a bizonyítási eljárás során rendelkezésére álló bizonyítékok

egyenként és összességükben történő értékelésével megállapította, hogy az ingatlanon a nem veszélyes hulladékkezelést a felperes végezte.

Az elsőfokú hatóság határozatával 11.439.225 forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a felperest a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgtv.) 14. § /1/, /2/, /4/ bekezdés és 49. § /1/ bekezdés a/-c/ pont alapulvételével. A hulladékgazdálkodási bírság összegét a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII.21.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § /3/ bekezdés d/ pontja szerint határozta meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2010. augusztus 31. napján meghozott 14/4385-4/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolása szerint a terület feltöltésével engedélyhez kötött hulladékkezelési tevékenység engedély nélkül valósult meg. Az alperes a bizonyítási eljárás alapján arra a következtetésre jutott, hogy az ingatlanon a hulladék elhelyezése a felperes tudomásával, gazdasági érdekei megvalósítása végett történt. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint azonban a feltöltést ténylegesen végző személye nem ismert. A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 102. § /2/ bekezdése alapján a felperes nem bizonyította a Kft.) felelősségét az engedély nélkül végzett feltöltésért. A csatolt okiratok, - a polgármester és a társaságok képviselői által tett nyilatkozatok - szerint a Kft. a Zrt. alvállalkozójaként szállított betontörmeléket, amelyet az önkormányzati tulajdonban lévő utak feltöltéséhez használtak fel.

Az alperes kiemelte, hogy a felperes képviselője a Zalaegerszegi Körzeti Földhivatal előtt indult eljárásban nyilatkozatot tett, amelyben elismerte az ingatlan feltöltését és az eredeti állapot helyreállítására kötelező határozatot elfogadta, továbbá az eredeti állapot helyreállítását megkezdte. Az alperes a hulladék tömegét a biorekultivációs terv, a gépjárművek menetlevele és a hulladék nyilvántartás adatai alapján határozta meg.

A felperes keresetét a megyei bíróság jogerős ítéletével elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a hatóság a szükséges bizonyítás lefolytatása, a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése mellett a tényállást megfelelően tisztázta. Kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az ingatlanon a Hgtv. 14. § /2/ bekezdésben foglalt engedély nélkül feltöltést végeztek. A felperes a Kft. által lerakott hulladékkal kapcsolatban a hulladék tárolójaként hulladékkezelőnek minősül. A bizonyítás eljárás alapján megállapítható volt az is, hogy a felperesnek tudnia kellett a bontási munkák alapján kikerült anyagok hulladék

jellegéről. Amennyiben azok elhelyezése a felperes engedélyével történt, úgy az a felperes tevékenységének minősül. A bíróság kiemelte, hogy a bizonyítási eljárás során 2009. augusztus 12. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv egyértelműen tartalmazza a felperes képviselőjének nyilatkozatát, amely szerint szóban engedélyezte a terület feltöltését a bontásból kikerülő nem veszélyes hulladékokkal. A felperes a Kvtv. 102. § /1/ bekezdése alapján nem hivatkozott olyan bizonyítékokra, amely a felelősség alóli mentesülést eredményezi. A bíróság a bizonyítási eljárás során eredménytelenül kísérelte meg a hulladék termelőjének, szállítójának felderítését, amely a felperes tulajdonosként való felelősségét alátámasztja. A bíróság elfogadta az okirati bizonyítékok alapján meghatározott hulladék tömegét.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, kérve annak felülvizsgálatát, eredményeképpen annak hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének történő helyt adást. A felperes álláspontja szerint a Kvtv. 102. §-a /1/ és /2/ bekezdése alapján egyértelműen bizonyított, hogy a felelősség nem őt terheli, figyelemmel arra is, az alperes határozata sem állítja, hogy a feltöltést a felperes végezte. A felperes a terület nem hulladékkal történő feltöltéséhez adott hozzájárulást a polgármesternek, aki a Kft-nek engedélyezte a hulladék lerakását, vagyis az ingatlan tényleges használója is megnevezésre került. A menetlevelekből kitűnik, hogy a Kft. által a felperes ingatlanára szállított, majd onnan a környező utak feltöltésére felhasznált hulladékmennyiség figyelembevételével az ingatlanon hagyott törmelék mennyisége is kiszámítható. A jogerős ítélet a bizonyítékokkal ellentétesen állapította meg, hogy a bizonyítási eljárás során eredménytelenül kísérelte meg a hulladék termelőjének, szállítójának felderítését. A felperes az ingatlan tényleges használóját megnevezte, ezért mentesül a felelősség alól. Az alperes és az elsőfokú hatóság nem tárta fel a tényállást teljes körűen, nem szerezte be, és nem ismertette a Kft. ellen indult közigazgatási eljárásban beszerzett és a felperes ellen lefolytatott eljárásban felhasznált bizonyítékokat.

Előadta, hogy nyilatkozattételi joga is sérült a közigazgatási eljárás során. Az elsőfokú hatóság a megismételt eljárásra vonatkozóan az alperes által korábban adott iránymutatást nem tartotta be, ezért az alperes határozata e vonatkozásban is jogszabálysértő.

A felperes állította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, mivel a bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, tanúkat hallgatott ki, amelynek ellenére a tényállást hiányosan tárta fel, majd rögzítette, hogy a közigazgatási eljárásban megállapított tényállás tisztázott volt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartására tett indítványt.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése értelmében jogszabálysértésre hivatkozással a jogerős ítélet felülvizsgálatát lehet kérni. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései a közigazgatási eljárásra vonatkozóan tartalmazzak eljárásjogi rendelkezéseket, ezért a jogerős ítélet a Ket. rendelkezéseit nem sérti.

A bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le, azt a Kúria mindenben osztja.

A Kúria megállapította, hogy a bíróság a Pp. 206. § /1/ bekezdése alapján bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a hulladék elhelyezése a felperes hozzájárulásával, engedélyével történt. A felperes, mint a hulladék tárolója, hulladékkezelőnek minősül a Hgtv. 14. § /1/ bekezdés alapján. A felperes a Hgtv. 14. § /2/ bekezdés szerint hulladékkezelési tevékenység végzéséhez a környezetvédelmi hatóság engedélyével nem rendelkezett. A bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre is, hogy a felperes eredménytelenül kísérelte meg a hulladék termelője, szállítója személyének megjelölését, figyelemmel arra, hogy a helyszíni szemle és a Zalaegerszegi Körzeti Földhivatal előtt indult eljárásban tartott helyszíni szemle adataiból is következik, hogy a Kft. által szállított hulladékot nem kizárólag az útfeltöltéshez használták fel, továbbá az ingatlanon kommunális hulladék is található. A felperes a Kvtv. 102. § /2/ bekezdése alapulvételével az egyetemleges felelősség alól nem mentesülhet, mert kétséget kizáróan a gazdasági társaságok képviselő által tett nyilatkozatokat tartalmazó jegyzőkönyvek, a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv, az egyszerűsített vállalkozói szerződés és a polgármester nyilatkozatai alapján nem sikerült bizonyítania, hogy a felelősség őt nem terheli.

A Kúria rámutat arra, hogy a Pp. 3. § /3/ bekezdése értelmében a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása, ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége a törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményéről a feleket előzetesen értesíteni köteles. Az elsőfokú bíróság a 2011. január 19. napján tartott tárgyaláson a felperest részletesen tájékoztatta a Pp. 3. § /3/ bekezdésben foglaltakról, e körben a bizonyítás

sikertelenségének következményeiről is.

A felperesek a felülvizsgálati kérelemben a bizonyítékok Pp. 206. § /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadták. A bíróság a bizonyítás eredményeként feltárt tényeket, rendelkezésre álló adatokat okszerűen és helyesen mérlegelte, amelyre tekintettel a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben a jogerős ítélet nem bizonyult jogszabálysértőnek, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdés alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A Kúria észlelte, hogy a felperes 20.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket lerótt, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint köteles a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illeték-különbözet megfizetésére, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdésében és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésében foglaltakra.

, 2012. október 10.

**Dr.Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr.Dávid Irén sk. előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr.Marosi Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hitelélül

bírósági írnok